

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.973 van 26 januari 2015
in de zaak A. 212.212/IX-8356**

In zake: Wim CAMBIER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kristof Salomez
kantoor houdend te 9051 Gent
Driekoningenstraat 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK
WELZIJN VAN RONSE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carlos De Wolf
kantoor houdend te 9680 Maarkedal
Etikhovestraat 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partij:

de OPENBARE VERENIGING RONSE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom De Sutter
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 15 april 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het vast bureau van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Ronse van 19 februari 2014 om niet langer een beroep te doen op de diensten van Wim Cambier.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 6 juni 2014 heeft de Openbare Vereniging Ronse gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 oktober 2014.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, advocaat Kristof Salomez, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaten Carlos De Wolf en Charlotte De Wolf, die verschijnen voor de verwerende partij en advocaat Tom De Sutter, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is statutair ambtenaar bij de Openbare Vereniging Ronse (hierna: Overo), een vereniging als bedoeld in titel VIII, hoofdstuk 1, van

het decreet van 19 december 2008 ‘betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn’.

Op het ogenblik van de bestreden beslissing is verzoeker in het kader van een samenwerkingsakkoord door Overo ter beschikking gesteld aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (hierna: OCMW) van Ronse, teneinde de functie van directeur van een woonzorgcentrum uit te oefenen.

3.2. Op 12 januari 2014 maakt de secretaris van het OCMW van Ronse een nota over aan het vast bureau van dat OCMW met betrekking tot het functioneren van verzoeker.

Na kennisname van deze nota, beslist het vast bureau van het OCMW van Ronse op 14 januari 2014 te onderzoeken of het OCMW nog langer een beroep zal doen op de diensten van verzoeker. Verzoeker wordt in dat verband uitgenodigd om op 11 februari 2014 door het vast bureau van het OCMW te worden gehoord.

3.3. Nadat verzoeker bij monde van zijn raadsman om uitstel van de hoorzitting heeft gevraagd, beslist het vast bureau van het OCMW van Ronse op 11 februari 2014 om voorlopig geen beroep meer te doen op de diensten van verzoeker en dit in afwachting van het gesprek met verzoeker op 19 februari 2014, waarna een definitieve beslissing zal worden genomen.

3.4. Op 19 februari 2014 beslist het vast bureau van het OCMW van Ronse, na verzoeker te hebben gehoord, om niet langer een beroep te doen op de diensten van verzoeker. Deze beslissing luidt als volgt:

“Gelet op de beslissing van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn d.d. 27 juni 2013 houdende delegatie aan het Vast Bureau voor wat betreft ‘aanstellen en ontslaan (inclusief tucht) van het personeel’;

Gelet op de nota d.d. 12 januari 2014 van de secretaris met betrekking tot het functioneren van de heer Wim Cambier, directeur Woonzorgcentrum De Linde, personeelslid van de Openbare Vereniging Ronse (OVERO) waarop het OCMW beroep doet;

Gelet op de beslissing van het vast bureau d.d. 14 januari 2014 zoals volgt:
Te onderzoeken of het OCMW in dit dossier overgaat tot de stopzetting van het beroep doen op de diensten van de heer Wim Cambier, personeelslid OVERO.

Overwegende dat de heer Wim Cambier schriftelijk werd uitgenodigd d.d. 3 februari 2014 om hem de mogelijkheid te bieden om zich te laten horen in zitting van het Vast Bureau van 11 februari 2014;

Overwegende dat de heer Wim Cambier bij mail van 4 februari 2014 het dossier waarvan sprake vraagt doorgemailed te krijgen;

Gelet op de mail d.d. 4 februari 2014 van de secretaris houdende bezorgen van de nota d.d. 12 januari 2014 van de secretaris;

Gelet op de mail van de heer Wim Cambier waarbij hij ter voorbereiding van zijn dossier aanvullende vragen stelt;

Gelet op de mail d.d. 10 februari 2014 van meester [K.S.], advocaat, houdende de vraag de zitting van het Vast Bureau van 11 februari 2014 uit te stellen;

Gelet op de mail d.d. 10 februari 2014 van de heer Wim Cambier houdende mededeling dat hij niet aanwezig zal zijn op de zitting van het Vast Bureau d.d. 11 februari 2014;

Gelet op de mail van de secretaris d.d. 11 februari 2014 houdende mededeling van de beslissing van de heer voorzitter tot het niet uitstellen van de zitting van het Vast Bureau;

Gelet op de beslissing van het vast bureau d.d. 11 februari 2014 zoals volgt:
Voorlopig geen beroep meer te doen op de diensten van het OVERO personeelslid, de heer Wim Cambier, en dit in afwachting van het gesprek met betrokkene tijdens de zitting van het Vast Bureau van woensdag 19 februari 2014 om 16 uur 15 waarvoor hij zal worden uitgenodigd en waarbij na dit gesprek tijdens de zitting een definitieve beslissing zal worden genomen;

Overwegende dat de heer Wim Cambier opnieuw schriftelijk werd uitgenodigd d.d. 12 februari 2014 om hem de mogelijkheid te bieden zijn standpunten te formuleren in zitting van het Vast Bureau van 19 februari 2014;

Overwegende dat de door de heer Wim Cambier gevraagde stukken beschikbaar zijn tijdens de zitting;

Overwegende dat de heer Wim Cambier zich laat vergezellen door meester [G.V.];

Gelet op de verweernota die de heer Wim Cambier ter zitting neerlegt en dewelke hij voorleest en toelicht;

Gelet op de beraadslaging;

Overwegende dat de leden van het Vast Bureau van mening zijn dat er totaal geen vertrouwen meer kan gesteld worden in het functioneren van de heer Wim Cambier als directeur en dit inzake communicatie met en aansturing van het personeel, en inzake het halsstarrig vasthouden aan eigen opvattingen aangaande het beleid van de instelling, waardoor een verdere samenwerking onmogelijk geworden is, en dit in het belang van de continuïteit en de goede werking van de instelling.”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Tussenkoms

4. Zoals zo-even uiteengezet is verzoeker statutair ambtenaar bij Overo en ter beschikking gesteld aan de verwerende partij, terbeschikkingstelling waaraan een einde komt door de bestreden beslissing. Er is dienvolgens reden om het verzoek tot tussenkoms in te willigen.

V. Ontvankelijkheid

5. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij en de tussenkomsende partij opgeworpen ontvankelijkheidsucepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zou alleen nodig zijn indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. Schorsingsvoorwaarden

6. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VII. Spoedeisendheid

Uiteenzetting door verzoeker

7. Verzoeker motiveert de spoedeisendheid van zijn zaak als volgt:

“Door de bestreden beslissing werd de verzoeker zonder meer uit zijn functie ontheven, terwijl hij sinds september 2008 zijn functie naar ieders tevredenheid uitoefende.

Dit heeft ertoe geleid dat de verzoeker als publiek gekend persoon in Ronse overrompeld wordt met tal van vragen en insinuaties van fraude in hoofde van de verzoeker.

Dergelijke verhalen wekken derhalve argwaan op omtrent de bekwaamheid van en het vertrouwen in de verzoeker bij de uitvoering van zijn werkzaamheden. De schade die deze beslissing in hoofde van de verzoeker heeft toegebracht, zal niet kunnen worden hersteld middels de uiteindelijke vernietiging van de bestreden beslissing. Teneinde dit enigszins te beperken dient de bestreden beslissing te worden geschorst.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat zelfs wanneer men aanneemt dat een uiteindelijke vernietiging van de bestreden beslissing een soort eerherstel van de verzoeker bewerkstelligt, het tijdsverloop tot aan de vernietiging zijn functioneren als directeur van het Woonzorgcentrum te Ronse ernstig bemoeilijken.”

Beoordeling

8. Naar eis van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift een uiteenzetting van de feiten bevatten die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991. Dit houdt in dat het aan verzoeker toevalt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een (voortdurende) tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

9. Met de bestreden beslissing wordt een einde gesteld aan verzoekers functie als directeur van een woonzorgcentrum. Verzoeker blijft echter bij de tussenkomende partij in dienst en uit de door de tussenkomende partij neergelegde stukken blijkt dat hem nieuwe werkmogelijkheden worden aangeboden. Er wordt niet betwist dat verzoekers administratief en geldelijk statuut geen negatieve wijziging ondergaat ingevolge de bestreden beslissing.

10. Verzoeker beperkt zich in zijn uiteenzetting over de spoedeisendheid van zijn vordering vooreerst tot de bewering dat hij overrompeld wordt met tal van vragen en insinuaties van fraude, hetgeen argwaan wekt met betrekking tot zijn bekwaamheid en het vertrouwen in verzoeker bij de uitvoering van zijn

werkzaamheden. Een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is volgens hem noodzakelijk om deze schade te beperken.

Er moet evenwel worden vastgesteld dat verzoeker geen enkel bewijs bijbrengt om het nadeel dat hij beweert ingevolge de bestreden beslissing te lijden, kracht bij te zetten. In de bestreden beslissing zelf kan alvast geen enkele verwijzing naar fraude worden onderkend. Uit niets blijkt dat de verwerende partij enig aandeel zou hebben bij de eventuele opinies en meningen die het publiek zou hebben met betrekking tot fraude in hoofde van verzoeker of diens onbetrouwbaarheid.

11. Verzoeker stelt ook nog dat het tijdsverloop tot aan een vernietiging van de bestreden beslissing zijn functioneren als directeur van het woonzorgcentrum van Ronse ernstig zal bemoeilijken.

Gewis is het moeilijker om de functie van directeur pas terug op te nemen nadat een eventueel arrest tot nietigverklaring is tussengekomen, dan wanneer de bestreden beslissing wordt geschorst. Dit is evenwel eigen aan elke beslissing waarbij de omstandigheden van tewerkstelling van een verzoekende partij worden gewijzigd. Verzoeker wijst niet op specifieke omstandigheden, eigen aan zijn zaak, waaruit blijkt dat het afwachten van een vernietigingsarrest hem dermate zal treffen dat het voor hem onmogelijk of bijzonder moeilijk wordt om zijn functie alsnog terug op te nemen.

12. In zijn uiteenzetting toont verzoeker niet aan dat zijn zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring.

13. Uit wat voorafgaat, volgt dat niet is voldaan aan één van de cumulatieve voorwaarden om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing over te gaan.

VIII. Kosten

14. Wat de respectieve vraag van verzoeker en van de verwerende partij betreft om de kosten van de vordering, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding, ten laste van de andere partij te leggen, zij eraan herinnerd dat de bijdrage in de betaling van de kosten, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding, wordt bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring.

BESLISSING

1. Het verzoek van de Openbare Vereniging Ronse tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 januari 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bruno Seutin,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bruno Seutin